

PSALM 122

TTBB

Arrangement: Jan Zwanepol

1. Ik ben ver-blijd, wan-neer men mij god - vruch - tig op - wekt: "Zie wij staan
2. De stam-men, naar Gods naam ge - noemd, gaan der-waarts op, waar elk zich buigt
3. Dat vreed'en aan - ge - na - me rust en mil - de ze - gen u ver - blij'.

ge - reed, om naar Gods huis te gaan. Kom, ga met ons en doe als wij!"
naar d' ark, die van Gods gunst ge - tuigt, waar elk zijn naam be - lijdt en roemt.
Dat wel - vaart in uw ves - ting zij, in uw pa - lei - zen vreugd' en lust.

Je - ru - za - lem, dat u - we poor - ten in;
Want d' acht - b're ze - tel van 't ge - richt is daar voor Da - vids huis ge - sticht,
Om vriend en broed' - ren spreek ik nu: "De vre - de zij en blijv' in u,

daar staan, o Gods - stad, on - ze voe - ten. Je - ru - za - lem is wèl ge - bouwde,
de rech - ter - stoe - len staan daar bin - nen. Bidt met een al - ge - me - ne stem
nooit moet haar nijd of twist ver - kloek - ken. Om 's He - ren huis in u ge - bouwde,

wèl saâm - ge - voegd: wie haar be - schouwt, zal haar voor's bouw - heers kunst - werk groe - ten.
om vre - de voor Je - ru - za - lem. Het ga hun wèl, die u be - min - nen.
waar on - ze God zijn wo - ning houdt, zal ik het goe - de voor u zoe - ken."